

Vedrana
RUDAN

Crnci u
FIRENCI

■ Laguna ■

Copyright © 2006, Vedrana Rudan
Copyright © ovog izdanja 2024, LAGUNA

Crnci u
FIRENCI

UJAK

Na Delti, to je najveće parkiralište u gradu, čekali smo autobus.

Ne volim dodire, grljenja i ljubljenja, ipak sam nonu držao oko ramena. Da je bura ne odnese. Imam metar devedeset, moja nona nema metar šezdeset, pokraj nas su stajali putna torba i neki ljudi. Šutjeli smo. Ja sam jednom ili dva puta, ne mogu biti precizan, pogledao u noninu lju-bičastu kosu. Pravi je doživljaj iz ptičje perspektive gledati nonino ružičasto tjeme. Gledaš tako i misliš, da nije toga tjemena, ne bi bilo tvoje mame, da nije tvoje mame, ni tebe ne bi bilo. Ružičasto tjeme je prapočetak.

Serem. Nikakav prapočetak nije mi padao na pamet. Htio sam reći, gledao sam u nonino ružičasto tjeme i pomislio na smrt i starost. Samo starost ima tanku kosu, samo starost pokazuje ružičasto tjeme. Serem. Gledao sam u nonino ružičasto tjeme i mislio kad će najzad doći jebeni autobus.

A onda je došao autobus. Šofer je otvorio bunker, ubacio sam noninu torbu u rupu, pomogao joj da se popne.

Šofer mi je rekao: „Bez brige, mi ćemo paziti na gospođu.“

Sjela je pokraj prozora.

Kad je autobus krenuo, ona je gledala mene, ja sam gledao nju. Veselo sam joj mahao objema rukama, ona je micala prstima desne ruke.

BLIZANCI

„Spavaš?“

„Ne.“

„Volio bih imati ime. Ako dobijem ime, postat ću osoba, ako postanem osoba, abortus će biti ubojstvo. Nitko ne voli biti zločinac.“

„Plod jest osoba, rekao je na televiziji fra Jerko u emisiji *S Bogom iz dana u dan*.“

„Ja sam osoba, ja sam osoba...“

„I ja sam osoba.“

„Mi smo dvije osobe.“

„Važno je, jako je važno kad znamo imena leševa. Svaki leš treba imati ime, zločin mora imati ime, to su rekli u emisiji *Hrvatski ratni zločini*.“

„Naše ubistvo neće biti hrvatski ratni zločin. Nismo Srbi i više nema rata.“

„Mi jesmo Srbi.“

„Kako možemo biti Srbi, nemamo ime, nismo osobe? A kad budemo ljudi, ako... Čuješ kako mi drhti glas koji nemam kad izgovaramo ovo 'ako'?“

„Čujem kako ti drhti glas koji nemaš kad izgovaraš ovo 'ako'.“

„A kad budemo ljudi, bit ćemo Hrvati, naša se mama krstila i pričestila!“

„Ali to ne znaju ni naša baka ni naša nona.“

„Kakve to veze ima?“

„Naš tata je Srbin.“

„Srbin, a zove se Damir?“

„Ti si glupi plod, kad nas mama rodi...“

„Ako nas rodi.“

„Kad nas mama rodi, ako nas rodi, za tebe će mama na televiziji reći: 'Rodila sam dijete s posebnim potrebama.'“

„Zašto na televiziji?“

„Zato što na televiziji stalno govore o djeci s posebnim potrebama, a ako mama ne bude na televiziji govorila da ima dijete s posebnim potrebama, nitko joj neće pomoći da se lakše brine za dijete s posebnim potrebama. Ako dijete s posebnim potrebama nije na televiziji, onda nema posebne potrebe i mama ga mora zadržati, a tako će izgubiti muža, a drugoga nikad, nikad više neće naći jer će biti samohrana majka djeteta s posebnim potrebama.“

„Što je to dijete s posebnim potrebama?“

„Htio bih da mi je otac Hrvat. Ne želim biti mali Srbin u Hrvatskoj, ako budem mali Srbin u Hrvatskoj.“

„Hrvatska je naša domovina, ne smijemo već u majčinoj utrobi biti opsjednuti predrasudama, nije pristojno misliti ružno o domovini koju nismo upoznali. Treba upoznati domovinu da bi je više volio, njeno more, njena jezera, njene planine, više cvijeća, manje smeća, tra-la-la-la-la, naša obala je najljepša na svijetu, ovdje ljetuju kraljevi i carevi i princeza od Monaka, njen muž je pijanac, slušaj emisiju *Hrvatska, raj na zemlji...*“

„Slušao sam emisiju *Hrvatska, raj na zemlji*, nisu rekli da je muž princeze od Monaka pijanac. Ti si lažljivac. Ja ne volim domovinu koja će mi možda biti domovina.“

„Ne seri!“

„Ne deri se, ja sam samo plod.“

„Zabrinut sam. Možda nikad nećemo vidjeti domovinu. Pretvorit će nas u kremu.“

„Kakvu kremu?“

„Kremu.“

„Štim jer očekujem odgovor.“

„Priznaj!“

„Ja sam buduće dijete s posebnim potrebama.“

„Od abortiranih beba radi se krema protiv celulita.“

„Što je celulit?“

„Priznaj!“

„Ja sam buduće dijete s posebnim potrebama, ja sam buduće dijete s posebnim potrebama.“

„Celulit je Narančina Kora, bit ćemo borci protiv Narančine Kore, Narančina Kora je Neprijatelj, Narančina Kora je Zlo, slušaj televiziju!“

„Ako budem krema, nikad neću gledati u hrvatski zalazak sunca.“

„Voliš hrvatski zalazak sunca a ne znaš što je hrvatski zalazak sunca.“

„Naš ujak se vratio iz Amerike jer mu je nedostajao hrvatski zalazak sunca, želim vidjeti hrvatski zalazak sunca.“

„Naš ujak se vratio iz Amerike zato jer je kukavica koja se nije mogla nositi sa životom, patetični drkadžija, bio je premalen za Ameriku, cvilio je kako ne može bez sunca koje pada, tako nešto može srati samo svojoj mami, našoj baki, sve su mame slabe prema sinovima.“

„Onda će i naša mama biti slaba prema nama.“

„Naša mama ne zna da li ćemo biti sinovi ili kćeri.“

„Glavno da smo živi i zdravi.“

„Naša je baka rekla našoj mami: 'Okej, ne miješam se, hodaj s kim hoćeš, ali ne razumijem kako si danas, u ovo vrijeme, ubola baš troprstoga? Tvoja potreba da stalno provociraš jača je od pameti', rekla je naša baka našoj mami.“

„Naš tata ima tri prsta?“

„Svi Srbi imaju tri prsta.“

„Pobrojimo prste, saznat ćemo jesmo li Srbi ili Hrvati.“

„Nemamo prste.“

„A koliko prstiju imaju Hrvati?“

„Manje od tri ili više od tri.“

„Naša mama je rekla našoj baki: 'Sereš, mama!'“

„To je ružno.“

„A zašto se naša baka miješa u intimni život naše mame? Svatko ima pravo na svoj izbor, ljubav je slijepa.“

„I mi smo slijepi, da li smo mi ljubav?“

„'Kćeri', rekla je naša baka našoj mami, 'čitavom su narodu rane friške'...“

„Što su friške rane?“

„'Kćeri moja, ljudi su osjetljivi, čitavom su narodu rane friške, jedno je voljeti nekoga, drugo je s njim provesti život, imati djecu'...“

„Mama, nikad neću imati djece!“

„To je rekla naša mama?!“

„I još je naša mama rekla svojoj mami, našoj baki: 'Ne namjeravam s njim provesti život.'“

„Mama će napustiti tatu? Bit ćemo ostavljena djeca samohrane majke?“

„Nije rekla da će ostaviti nas.“

„Ako mama ostavi tatu, onda ćemo mi biti neostavljena djeca samohrane majke i ostavljenog oca.“

„Ako...“

„Ako.“

„To će biti strašno, majka Hrvatica, dva mala nenapuštена Srbina...“

„Ili dva mala nenapuštена Hrvata...“

„Možemo se krstiti, ako nam je tata Srbin, pa će nam u krsnom listu pisati: otac – rimokatolik.“

„Ako mama bude išla na abortus, da li će nas abortirati zato što smo Srbi ili zato što smo Hrvati?“

„Zato što smo djeca.“

„U depri sam. Aj' mo se nekako zvati, aj' mo postati osobe.“

„Aj' mo.“

„Tko ti se od njih najviše sviđa?“

„Petar Krešimir.“

„I meni se sviđa Petar Krešimir.“

„Ja ću biti Petar, ti ćeš biti Krešimir.“

„Da sam ličnost, rekao bih ti: 'Ja ću biti Petar, ti ćeš biti Krešimir.'“

„Da li je okej da imamo mačje ime?“

„Njihov mačak ima ime hrvatskoga kralja.“

„Da li je okej da mačak ima ime hrvatskoga kralja? Da li je okej da budući mali Srbi imaju ime hrvatskoga kralja?“

„Ako smo mi budući mali Hrvati, onda je okej.“

„Kad naša mama skuži da smo Petar i Krešimir, omekšat će srce njeno.“

„Što je srce?“

„Mama ne zna da smo mi Petar i Krešimir, bojim se, ući će klijesta u njen trbuh.“

„Što su kliješta?“

„Čuo sam na televiziji, kliješta.“

„I ja slušam televiziju, pletaća igla.“

„Slušao si *Vremeplov*, pletaće igle su prošlost, kliješta će nam doći glave. Ona lome male ruke, male noge i sitnu glavu, djetesce pati i vrišti u mutnoj vodi.“

„Nemamo ni ruke, ni noge, ni malu glavu, možda voda nije mutna, nećemo patiti.“

„Narast ćemo, dobit ćemo glavu. Tko sam ja, Petar?“

„Ti si Krešimir.“

„Bojim se, Petre moj.“

„Nemoj se bojati.“

„A ako nismo muškarci, ako smo buduće žene? U Kini se ubijaju buduće žene, na televiziji su rekli: 'Dobro jutro, ovo je emisija *Svijet danas*, u Kini se ubijaju nerođene žene...“

„Imamo sreću, u Hrvatskoj smo, tu ubijaju buduće žene samo ako već imaju dvije male žene, onda čekaju dečkića, pa kažu, glavno da je živo i zdravo, treća sreća. Ako im rani ultrazvuk pokaže da je treća sreća mala žena, idu na abortus.“

„Promijeni temu, mama, mala djeca, abortus... Umukni, želio bih plutati u miru i slušati glazbu...“

„Ljudi ne vole dječicu. Njih ne možeš ostaviti na auto-putu kad ideš na godišnji, zato ljudi vole pse. Zimi ti griju noge na kauču i ubijaju depru, a ljeti ih, kad ideš na godišnji, ostaviš u zahodu benzinske pumpe na auto-cesti Zagreb–Split. Plutamo u krivo vrijeme.“

„Nitko još nije rekao istinu o papirnatim pelenama. S jedne strane, to je za čovječanstvo veliki korak naprijed, milijuni majki ne stružu dječja govna s pamuka, s druge strane, djeca sve dulje i dulje seru u papir i pretvaraju

mamu u roba koji svijetom hoda s torbom punom pam-persica. Ide glas od usta do usta, mlade mame imaju mlade prijateljice, 'moje dijete ima šest godina, još sere u pelene', tako ide glas od usta do usta, svatko voli slobodu, zato ima mnogo abortusa.“

„Što je sloboda?“

„Mnogi su svoje živote dali za slobodu, slušaj emisiju *Hrvatska danas*.“

„Da li ćemo mi naše živote dati za slobodu?“

„Nama će naše živote uzeti, to je drugo.“

„Šta će biti od nas ako budemo abortus?“

„Ponovit ću jer si mi brat. Staviti će nas u frizer i pretvoriti u kremu protiv celulita.“

„Što je celulit?“

„Narančina Kora.“

„U rat protiv Narančine Kore idu našim mrtvim tijelima? Tko je Narančina Kora? Zašto se sami ne bore?! U prljavom ratu protiv Narančine Kore koriste mala tijela malih plodova, pretvaraju ih u topovsko meso u prljavom ratu protiv Narančine Kore?“

„Što je top, što je meso, što je topovsko meso, ponavljaš: 'U prljavom ratu protiv Narančine Kore', što je prljavi rat? Zašto im je Narančina Kora neprijatelj?“

„Svi su neprijatelji isti, žare, pale, siluju starice i djevojčice, otvaraju velike markete, prodaju mobitele i novac i čistu vodu u plastičnim bocama, krađu naftu. Pobijedite Narančinu Koru! Uništite Narančinu Koru! Smrt Narančinoj Kori! Past ćemo u ratu protiv Narančine Kore.“

„Možda je Narančina Kora sloboda, bit ćemo heroji, časno je poginuti za slobodu!“

„Nećemo poginuti za slobodu. Mrtvi ćemo krenuti u rat!“

„Bojim se Narančine Kore, ne treba mi sloboda, nisam heroj, hoću živjeti! Želim biti rob! Mnoge su mame pune, tko zna u koliko mutnih voda plivaju bića poput nas?“

„Da li plivamo u mutnoj ili bistroj vodi?“

„Zašto mi, zašto mi? Kina je prenapučena, Indija je prenapučena, samo Hrvata ima sve manje i manje...“

„I Afrikanaca ima sve manje, njih jedu glad i sida, Afrikanci umiru ili bježe iz Afrike pa odlaze u Firencu i tamo, kada pada kiša, čekaju turiste koji izlaze iz turističkih autobusa pa im prodaju kišobrane. Veliki kišobran deset eura, mali kišobran pet eura. Prodaju i rolekse, sto pedeset eura i viton torbice, možeš se cjenkati. Vodička u turističkim autobusima uvijek kaže turistima: 'Gospodo, u Italiji ima mnogo prodavača tamne kože, cjenkajte se, cjenkajte se.'“

„Kako znaš?“

„Arapi i crnci odlaze u Pariz, tamo pale automobile, dječje vrtiće i stambene zgrade.“

„Kad odrastem, bit ću vatrogasac u Parizu. Kad će crnci u Firenci zapaliti Firencu? Kad odrastem, gasit ću Firencu. Želim biti svjetski putnik.“

„Hrvatska je siromašna zemlja, ako se rodimo, bit ćemo gladni, Ameri će kod nas otvoriti svoje baze, sve će gladne djevojke postati kurve, jebat će se s bolesnim Amerima zato što su gladne, postat će gladne majke, zato što su se jebile s bolesnim Amerima dobit će sidu, umrijet će bolesne majke, umrijet će bolesna dječica, umrijet će Hrvatska“

„Ima li zdravih Amera?“

„Nema.“

„Isključiv si i pun mržnje, ne volim te! Naš ujak je rekao našoj mami: 'Mrziti Amere je trendi.' Ne volim

trendove. Bolje i abortus nego živjeti u svijetu kojim vladaju trendovi.“

„Bolje da Hrvati umru nego da poput crnaca turistima prodaju velike kišobrane za deset eura, male za pet, rolekse i vitone, bolje da crknu.“

„Hrvati su bijelci, bijelci ne prodaju rolekse.“

„A ako nismo Hrvati, ako smo Srbi, ako smo naši neprijatelji? Bilo bi dobro da se rodimo pa da budemo gladni i siromašni, pa da nas pojebu Ameri, pa da obolimo od side ili da nas muslimani dignu u zrak pa da crknemo. Hrvatska bi tako ostala bez dva neprijatelja.“

„Želim živjeti, želim živjeti, želim postati ljudsko biće i umrijeti gladan i bolestan od side, želim poginuti u autobusu na kat punom turista koji kruži Londonom.“

„Naša baka ne voli djecu, rekla je mami: 'Ako rodiš, ne računaj na mene.'“

„Što je rekla naša mama?“

„Naša mama je rekla: 'Zaboga, nisam dijete, imam dvadeset i pet godina, ako do sada nisam ostala trudna, neću ni sad. Znam što je kontracepcija.'“

„Što je kontracepcija?“

„Tišina u pećini.“

„Pazi da se ne zajebeš', rekla je naša baka našoj mami, 'i ja sam znala što je kontracepcija, pa... ' – 'Pa', rekla je naša mama... – 'Pa, razgovaramo, kćeri moja. ' – 'Mogla si me abortirati', rekla je naša mama. 'Mogla sam', rekla je naša baka, 'ali nisam. ' – 'Kaješ se', rekla je naša mama. 'Ne', rekla je naša baka, 'vi ste moje najveće bogatstvo. Tebe, kćeri, jako volim, samo mi ti šalješ poruke na mobil. Oba poroda bili su najsretniji trenuci u mom životu. Kad sam ugledala njegove male ruke, dlačice na palčevima

na njegovim malim stopalima...’ – ‘Više voliš brata nego mene’, rekla je naša mama našoj baki. ‘Nije istina’, rekla je naša baka, ‘samo sam njegove dlačice na njegovim malim palčevima na njegovim nožicama vidjela prije nego tvoje dlačice...’ – ‘Dobro, dobro’, rekla je naša mama, ‘što si na meni najprije ugledala?’ – ‘To je bio čudan doživljaj’, rekla je naša baka, ‘nikad to neću zaboraviti, ležala sam u krevetu, dan iza poroda, sestra mi je prišla i uručila prekrasnu djevojčicu crne kose, dugih trepavica, trepavice kao male metlice... Oh, sestro, rekla sam, to je najsretniji trenutak u mom životu! Uzela sam u ruke prekrasno stvorenje, u kutu sobe zaurlala je jedna gospođa, to nije moje dijete, to nije moje dijete... Skužila sam, došla je sestra, htjela mi je oteti bebu, rekla sam, sestro, kako je krasna ova djevojčica. I vaša je lijepa, rekla je sestra i uzela bebu, a dala mi tebe...’“

„Naša baka govori *kužim, skužila*, tako govore djevojke.“

„Hvala, mama’, rekla je naša mama. ‘Zašto si nervozna’, rekla je naša baka. ‘Sve si moje sitne dlake zaboravila’, rekla je naša mama. ‘Sjećam se kako sam te jedne noći namazala viksom. Kašljala si i kašljala, kašljala i kašljala...’ – ‘Mama, skrati, žuri mi se’, rekla je naša mama našoj baki. ‘Uvijek ti se žuri, previše si živčana, optužuješ me da te ne volim, da pravim razliku među djecom, a kad pokušam nešto reći u svoju obranu, iako nijednoj majci takva obrana ne treba, onda...’ – ‘Dobro, mama, kašljala sam i kašljala...’ – ‘Kašljala si, prsa sam ti namazala viksom, odjednom si se ukočila, bila si tvrda poput cjepanice, shvatila sam da si umrla, bilo mi je teško kao nikad u životu, obuzela me jeza, ostala sam bez svoga djeteta... To su bili neki od najtežih trenutaka u mom životu, dok nisi opet došla k sebi i kašljala i kašljala... Nijedna majka

ne pravi razliku među djecom, i on i ti ste moja djeca, jednako vas volim, moja krv, moje meso...“

„Što je krv, što je meso?“

„Dobro, dobro, okej“, rekla je naša mama. I još je našoj baki rekla, 'daš mi za pramenove...“

„Što su pramenovi?“

„Daš mi za pramenove“, rekla je naša mama. 'Ne mogu vjerovati svojim ušima', rekla je naša baka, 'ja se ubijam u Trstu čuvajući staru Emu, ima devedeset godina, noću viče, mama, mama, zarađujem dvadeset eura dnevno, vikendi mi nisu plaćeni, a ti tražiš da ti platim pramenove?! Radim za stanarinu, plaćam struju, plaćam vodu, vidi moju kosu...'
– 'Što fali tvojoj kosi', rekla je naša mama našoj baki.“

„Zašto naša baka govori našoj mami ono što naša mama zna? Mama zna da baka radi u Trstu i da plaća režije, naša se baka ponavlja, naša je baka dosadna žena.“

„Ja volim našu baku, ona se krvavo probija kroz život i cijelu porodicu nosi na svojim krhkim plećima...“

„Neću te pitati što su krhka pleća, ti misliš da sam ja glup i da mene treba abortirati, a tebe ostaviti, to je kompliciran zahvat, i što to znači biti glup? Možda sam ja pametan, a ti glup? Tko je taj doktor koji će našoj mami reći: 'Gospođo, ovaj lijevo je dijete sa posebnim potrebama, ovaj drugi je genije'? A ljudi se i ne dijele na kretene i genije, uglavnom su svi ljudi negdje između, jako je teško doktorima odrediti koje se dijete mora abortirati, ako je trudnoća turborizična i ako više djece pliva u vodi, nema toga doktora, a i plivamo, mijenjamo pozicije.“

„Ovo je politički nekorektan govor, ljudi se ne bi smjeli zajebavati na temu nerođenih kretena i dječice s posebnim potrebama, sad si zaboravio gdje si stao, zbunio sam te.“

„U depri sam, mama’, rekla je naša mama našoj baki, ’zato mi trebaju pramenovi.“

„Što su pramenovi?“

„U depri si? Ti’, rekla je naša baka. Naša mama je plakala. ’Da nisi u drugom stanju’, rekla je naša baka.“

„To je rekla?!“

„To je rekla.“

„Kako zna?! Ja se bojim naše bake!“

„Ne zna, nagađa, trudnice su uvijek depresivne.“

„Nisu samo trudnice. Čitava je Hrvatska na heleksu, slušaj *Laku noć, Hrvatska*.“

„Što je heleks?“

„Progutaš, pa se opustiš.“

„Hoću heleks! Hoću heleks!“

„Heleks nije za trudnice, slušaj *Poslijepodne s doktorom Markom*. ’Uzimanje alprazolama tijekom trudnoće može štetno utjecati na dijete’, to su riječi doktora Marka.“

„Naša baka rekla je našoj mami: ’Evo, uzmi, zlato moje, ne plači, tu ti je dvijesto kuna.’ – ’Za pramenove mi treba dvijesto šezdeset kuna’, rekla je naša mama našoj baki.“

„Da li ćemo mi biti najsretniji trenuci u životu naše mame?“

„Skačeš s teme na temu, stavi se u njen položaj. Naša mama studira četvrtu godinu treću godinu ekonomije, naš tata je diplomirao hotelijerstvo, prodaje nekretnine i nema ni zdravstveno ni staž ni socijalno, a mama radi u kazalištu lutaka, vodi mame i dječicu od stolice do stolice i viče ’pšššššššš’, klinici urlaju ’Pinokio’ i ’kaka mi se’! Naša baka pere plastične zube staroj gospođi Emi, a svaki dan jede samo paštu i salsu, a naš djed je bio dragovoljac i zato stalno sjedi u sobi i gleda u daljinu, posljedice

Domovinskog rata, nema penzije, a tata i mama našeg tate, ako su oni tata i mama našeg tate, i ako je naš tata naš tata, žive u dijelovima Hrvatske od posebne skrbi, oni su Srbi koji su ostali, svi su drugi Srbi otišli, tamo su došli Bosanci, oni ne znaju brati bademe nego sijeku čitave grane, pa onda s mrtvih grana beru bademe, mama i tata našeg tate, ako su to mama i tata našeg tate i ako je naš tata naš tata, stalno govore tko se vratio, a tko je kuću prodao, kome su obnovili, a kome nisu. Jednoj našoj tetki, ako je ona naša tetka, zove se Desa, obnovili su kuću, sama živi u toj obnovljenoj kući, svake joj noći lupaju na vrata i urlaju 'četnikušo, četnikušo', zato je naša tetka Desa bila u ludnici u Zadru, mi smo dva buduća abortusa, naša mama nema izbora, ako nas rodi, netko će joj noću lupati po vratima i urlati 'četnikušo, četnikušo', pa će završiti u ludnici, a mi ćemo biti siročad u domu za siročad, stalno ćemo stajati na ulazu, a kad se maknemo od ulaza, onda će nas u podrum povući jedan gospodin koji tamo radi kao kućni majstor i stavit će nam veliki kurac u riticu, najprije tebi, onda meni, zato jer ćemo biti u domu Karitasa, samo Karitas u svoje domove prima retardirane i Srbe, pa ćemo čekati da nas netko usvoji, a nitko nas neće usvojiti, ljudi ne vole usvajati pojebanu dječicu, takva dječica imaju traume za cijeli život, noću ne spavaju, pišaju u krevet i stalno su na sudu, moraju odgovarati, da li ti je onaj stolar stavio kurac u malu riticu ili si to izmislio, srpsko govno..."

„Sereš, sereš, sereš! Srbi više nisu tema u Hrvatskoj, možda smo mi Hrvati, govoriš kao hipersenzibilni Srbin, ti si Srbin, ja Hrvat, slušao sam na televiziji, jedna je gospođa u Frankfurtu rodila i crnca i bijelca. U Hrvatskoj

se dobro živi, naši roditelji su mladi, pred njima je život, nikome nije lako na pragu života, oni imaju fakultete, neće nas poslati u Karitas, tamo su samo hendikepirani i dječica pijanih kurvi, naša mama ne pije, ako prva trudnoća završi abortusom, majke više ne mogu imati djecu, to je rekao fra Jerko u *Laku noć, katolici*, i još je rekao: 'Nepošteno je i nepravedno, a protiv svake ljubavi i dobrote, kad se netko izvrgava mogućnosti da postane bilo otac, bilo majka, ako svom možebitnom djetetu nije osigurao pravu i trajnu očinsku i majčinsku ljubav. Kod svakog seksualnog odnosa postoji, makar i minimalna, mogućnost da partneri postanu roditelji zajedničkog djeteta. Bilo koje mjere za izbjegavanje začeca mogu zakazati, tako da kod seksualnog odnosa uvijek postoji makar i mala mogućnost začeca novog djeteta. Svako upuštanje u seksualne odnose izvan i bez međusobne slobodno i osobno odabrane, nježne, trajne, radosne, angažirane, pune poštovanja prema sebi i drugome, neopozive, bezuvjetne, ozbiljne i zrele ljubavi između mogućih roditelja novog djeteta, nepošteno je, nepravedno i protiv najobičnije i svakodnevne ljubavi i dobrote. Predbračni i izvanbračni seksualni odnosi su uvijek nepošteni i nepravedni i izdaja su muškosti i ženskosti seksualnih partnera.' Tako je govorio fra Jerko.“

„Da li smo zdravi? To još ne znamo, nemamo ruke, nemamo noge, nemamo glavu. Ako se rodimo bez ruku i nogu, nećemo biti zdravi, naša će nas mama uvaliti u Karitasov dom i nikad neće reći: 'Moj porod je bio najsretniji trenutak u mom životu.'“

„Zašto su žene najsretnije u životu samo ako rode dijete s rukama i nogama? To je diskriminacija, svi su ljudi

jednako dobri, i crni i bijeli i žuti, pa i ako nemaju ni ruku ni nogu. Svaka mama voli svoje čedo.“

„Sinoć je skupina skinhedsa izubijala tri dječaka tamne kože na Trgu bana Jelačića, rekli su u *Dnevniku*.“

„Što je ban Jelačić? Mi nismo crnci!“

„Kako znaš, još nemamo kožu.“

„Znam, ne možemo biti i crnci i Srbi i Hrvati, to ne ide jedno s drugim, to bi bilo previše za dva mala ploda. I nesreća ima svoje granice.“

„Ja sam čuo da u Frankfurtu živi i crnkinja Srpkinja, a tata joj je Židov.“

„Znaš čega se najviše na svijetu bojim?“

„Znam.“

„Čega?“

„Ultrazvuka.“

„Kako znaš?“

„I ja se najviše na svijetu bojim ultrazvuka.“

„Na pregled ultrazvukom treba čekati mjesecima.“

„Ne ako ideš privatno.“

„Naša mama nema love, ako nema love za pramenove, nema ni za ultrazvuk.“

„Što su pramenovi?“

„Najgore je kad ultrazvuk pokaže jedno, a rodi se dvoje.“

„Za koga je to najgore?“

„Mama je rekla baki: 'Vidjela sam Sandru, jedna cura, dvoje vozi u kolicima, potpuno su različiti, jedan se stalno dere, curica bi spavala...' – 'Da li je Sandra bila na ultrazvuku', pitala je naša baka. 'Je, rekli su joj da je sve okej, kužiš, normalno, tek na porodu su ugledali dvije glave, umjesto jednu...' – 'Današnji doktori su kreteni', rekla je baka, 'jebeni kreteni. Zlato', rekla je našoj mami,

'ne radim na tebe pritisak, ja te ipak preklinjem, dok ne diplomiraš... ' – 'Mama, trudnoća mi nije na kraj pameti, ja tebe preklinjem da sjašeš, kad god spomenem nečiju bebu, padaš u bedaru.“

„Naša je baka prava bič, bič, bič, faking bič!“

„Što je faking bič?“

„Žena u američkom filmu.“

„Ovo je Hrvatska!“

„Ovdje svi govore fak, fak, maderfaker, fak ju, vauuuu, jes, jes, gou houn, maj svit houn, super, jeeee. *Life is more mystery than misery.*“

„*How to be happy, dammit*“, Karen Salmanson.“

„Ako se rodim, otići ću u Ameriku, znam engleski.“

„Kao naš ujak?“

„Kao naš ujak.“

„Zašto se vratio naš ujak?“

„Naš je ujak našoj mami rekao: 'Želio sam gledati hrvatski zalazak sunca.“

„Što je zalazak sunca?“

„Hrvatska!“

„Što je našem ujaku rekla naša mama?“

„'Fak zalazak, svima si nam zajebao život, prodali smo kuću da bi ti otišao u Ameriku i ostvario američki san, trebao si sebi kupiti veliku kuću, nama stanove, plaćati nam avionske karte da možemo otići u Diznilend, vratio si se među nas podstanare. Za koji kurac nisi na vrijeme skužio koliko ti jebeni sumrak znači? – 'Koliko čovjeku sumrak znači, skuži kad ga izgubi, da sam znao, ne bih otišao, nešto sam naučio', rekao je naš ujak našoj mami. 'Cijeli život plaćam tvoje školovanje, koristiš to što te stara voli više nego mene, da je meni platila školovanje

u Beču i Americi, nikad se ne bih vratila u crni hrvatski sumrak', to su riječi naše mame njenom bratu koji je naš ujak i koji se vratio iz Amerike da bi gledao hrvatski zalazak sunca. 'Kreni', rekao je ujak našoj mami, 'još ti nije kasno, kreni ti u Ameriku.' – 'Čime', rekla je naša mama, 'treba letjeti do Amerike, na čemu ću letjeti, na kurcu?' – 'To', rekao je ujak, 'to! Da sam žensko znao bih iskoristiti svoje resurse.'

„Što su resursi?“

„Pička.“

„Nađi mi bogatog komada', rekla je naša mama, 'gdje je?' – 'Evo ti američki ratni brod u luci, navuci tange, otkrij pupak, kreni, sestro, u američki san!' – 'Ja nisam prostitutka', rekla je naša mama.“

„Što je prostitutka?“

„Prostitutke su žene i Hrvatice kojima će ovih dana Hrvatska dati sindikat, staž, socijalno, mirovinsko, hrvatski muškarci kad jebu, žele jebati nešto zdravo, nešto što ima pečat, hrvatski muškarci će 'jebati hrvatsko', prati akcije Hrvatske gospodarske komore.“

„Zašto naša mama nije prostitutka?“

„Zato jer studira, studentice imaju socijalno.“

„Da li naša mama ovoliko spava jer nije prostitutka i zato jer ima socijalno?“

„Sve trudnice dugo spavaju.“

„Zašto je tata ne zove?“

„Isključila je mobitel.“

„Sutra idemo na ispit.“

„Ako ne otkaže.“